

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 387

TARRAGONA, DIUMENGE, 24 D'OCTUBRE DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Els Sindicats Agrícoles i els camperols

Quan s'implantà la sindicació agrícola obligatòria els nostres camperols l'acceptaren amb manifesta repugnància. No és d'estranyar, el pagès del nostre camp és eminentment, racialment, individualista i per això mira amb recel tot sistema de cooperació agrícola en el qual no hi aportí voluntàriament el seu esforç. L'obligació de cooperar en un sindicat — ni que en tragués avantatges de consideració — en tots els moments li semblarà una coacció, una minva de la seva llibertat.

A més del seu caràcter, aferrat al seu, altres factors contribueixen a aquesta repugnància del nostre pagès. Molt abans de la revolució i gràcies a una campanya ben dirigida i millor orientada s'havien creat a les nostres comarques un gran nombre de sindicats agrícoles, però els pagesos en tocaren les conseqüències. I a excepció d'uns quants, pocs, que produïren beneficis reals i tangibles als conreadors, al mateix temps que tingueren una acurada i exemplar administració, la major part fracassaren rotundament, i amb el seu fracàs — casi sempre degut a una manifesta incapacitat administrativa — els pagesos perjudicats miraren per sempre més amb una franca animositat la sindicació. Màxim, en alguns pobles, el Sindicat es convertí únicament en distribuir d'adobs pels enormes avantatges que una seva adquisició a l'engròs reportava. Però la majoria immensa dels Sindicats Agrícoles de les nostres comarques portaven una vida lènguia i francament inoperant.

Doncs bé, amb aquest estat psicològic del nostre camperol ve la disposició obligant-los a sindicar-se, i no tant sols a sindicar-se sinó a aportar els seus fruits al Sindicat per a la seva elaboració i venda conjunta. Comprenem com devia ésser acollida aquesta disposició? El pagès desconfiat per les experiències doloroses, per la seva butxaca, sofertes entrà al Sindicat únicament per temor a les represàlies que en altre cas podrien derivar-se, sense cap mena d'entusiasme sinó amb el ple convenciment de què es tractava d'una nova forma d'enredar-lo.

Tots aquests recels, totes aquestes desconfiances previsible amb un mínim de coneixement de la psicologia dels nostres pagesos, no foren tingudes en compte. I enlloc de deixar en llibertat per a ingressar o no al Sindicat, se l'obligà a inscriure-s'hi. S'hauria pogut facilitar la constitució dels Sindicats Agrícoles, donar a aquests certs privilegis, certs avantatges — sense arribar a ferir la susceptibilitat pagesa — per tal que els camperols, atrets pels beneficis que podria obtenir-ne, hi ingressessin, convençuts que els afavoria.

S'ha fet a la inversa. I ara en toquem les conseqüències que cada dia van esdevenint, més desagradables. Molts Sindicats no rutllen; paguen a un preu inferior al real els productes i encara els abonen amb un considerable retard. S'especula amb el pagès, aquest no pot vendre a ningú més que al Sindicat a no ésser que s'atreveixi a escapolir la seva vigilància i porti els productes a un comerciant que li pagarà a un preu molt superior i sense dilacions, al comptat rabios.

Molts altres defectes podríem assenyalar d'aquest monopoli de fet que gaudeixen els Sindicats que els han fet aborir dels nostres pagesos. La gran quantitat de buròcrates que xupen al seu redós no és pas el més petit. Però per al nostre objectiu ja en ténim prou per avui. Creiem que el que hem dit, tot fàcilment comprobable, basta i sobra per a estudiar la conveniència de modificar la política seguida en un sentit menys rígid, convertint la sindicació d'obligatòria en voluntària, o quan menys voluntària en certs aspectes, com en el de l'aportació dels fruits en comú o facultant al pagès per a separar-se dels Sindicats mitjançant certes condicions, etc.

La qüestió és que es doni més marge a la iniciativa individual per tal que el pagès pugui escollir en cada moment que és el que més convé als seus interessos, que hem de respectar per quan són la base de la nostra economia nacional.

I si solucionéssim aquest problema, d'una importància cabdal per a la nostra agricultura, hauríem donat un pas de gegant en el camí de la pacificació del camp avui profundament alterada, per totes les especulacions i negocis realitzats al redós dels Sindicats.

COPS DE FUET

AQUEST NUMERO HA
PASSAT PER LA CEN-
SURA

LA MANCA "JUSTIFICADA" DE QUEVIURES

Ahir un camió descarregava productes alimentaris i d'altres necessitats a la Delegació d'Hisenda d'aquesta ciutat. Com sigui que el veïnat no comprenia una operació a un lloc que mai havia tractat amb la venda de queviures promogué un aldarull que creiem es justificat. Potser que el veïnat s'haurà de convertir en policia permanent perquè aquest fet no es aïllat a casa nostra. La contribució per a sostenir els serveis de l'Estat creiem la paguen uns industrials que tenen les portes obertes per a la venda d'aquests productes i això per si sol ja mareix un respecte.

Pro-Hospital de Sang

L'Administrador de l'Hospital Militar Base de la nostra ciutat ens anuncia que ha rebut de la Secció Femenina d'Esquerra Republicana de Catalunya, de Tarragona, la quantitat de cinc-centes pessetes com a donatiu per al referit Hospital i procedents d'una tombola benèfica popular organitzada per la referida secció femenina.

Un pagès de l'Espluga de Francolí ens anuncia la tramesa d'un gir postal de vint-i-cinc pessetes per a ésser destinades a la subsecció Pro-Hospital de Sang.

Astúries la màrtir

París. — Els Governos francès i anglès, han efectuat una gestió conjunta prop dels dirigents de Salamanca recordant l'observança més àmplia possible de les normes humanitàries, en les poblacions civils d'Astúries.

Comunicat oficial

EXERCIT DE TERRA

Centre. — En una descoberta realitzada per forces pròpies al sector de Villaverde s'ha agafat material de guerra enemig.

Est. — Ahir, a les primeres hores de la nit, l'enemic atacà en nombre considerable les nostres posicions de l'ermita de San Pedro i aconseguí apoderar-se'n després d'un combat en el qual s'arribà al arma blanca.

Les nostres forces recularen a una posició propera, i aquest migdia, mitjançant una contraatac, han desallotjat l'enemic amb bombes de mà, amb la qual cosa han aconseguit ocupar completament la posició perduda.

Hi ha caigut presoners alguns moros, i ens hem apoderat de molt de material de guerra.

Foc d'artilleria a la zona de Fuentes de Ebro.

Han estat hostilitzats grups enemics que es dedicaven a treballs de fortificació.

Sud. — Novament han atacat els facciosos, prèvia preparació d'artilleria, la línia de Sierra Perú, però han estat rebutjats amb moltes baixes.

Intens foc d'artilleria al sector de Lopera i sobre el front de Villa del Río.

Sud del Tajo. — Tiroteig en alguns sectors i cap a la carretera d'Arhez a Polán.

Llevant. — Foc de fusell i metra-

lladora a diferents indrets d'aquest front.

La nostra artilleria ha hostilitzat les posicions enemigues i ha batut una concentració de forces, que ha dissolt.

S'han passat als nostres rengles, procedents de diferents fronts, vint soldats.

Nord. — Debilitada molt considerablement la resistència que s'oposava a l'avanc dels rebels al sector oriental de la costa, per on havien arribat a Villaviciosa, el Consell d'Astúries, que per propi acord venia funcionant amb plenes facultats, decidí la nit del 20 evacuar Gijón, vila en la qual han entrat avui les tropes faccioses, que n'han quedat mestresses.

Segons telegrams de les nostres autoritats consulars, estan arribant a ports de la costa atlàntica de França vaixells de tonatge divers, els quals porten a bord personal civil i algun element militar evacuats de Gijón.

EXERCIT DE L'AIRE

L'aviació facciosa ha intentat en dues ocasions bombardejar Tarragona. En la primera d'elles sembla que en perseguir els nostres aparells els facciosos n'han aconseguit avariar un.

En reincidir els rebels en l'atac s'ha entaulat combat, i ha resultat incendiat i abatut un hidro "Saboya", que ha caigut a mar.

Resum setmanal de la guerra

Front del Nord. — Esgotats en gran part els recursos propis i sense probabilitats de rebre'n amb la quantitat necessària, les forces que defensaven el sector oriental d'Astúries, després d'una llarga i heròica resistència que ha estat l'admira-
ció de tots, han evacuat Gijón per via marítima, entrant-hi després els feixistes. Després de produir-se aquest fet de les nostres forces del Nord solament queden en territori asturià alguns nuclis que segueixen situats a la zona montanyosa.

Front de l'Est. — A l'Alt Aragó es manté bastant viva la lluita produint-se alternativament atacs i contraatacs d'una banda i altra. Darrerament els feixistes havien aconseguit apoderar-se de l'ermita de Sn. Pedro posició que fou ben prompte recuperada per l'exèrcit republicà en un brillant contraatac.

Hi ha bastanta calma al sector de Zuera. Al de Puebla de Albornó en canvi s'ha combatut durament els darrers dies havent conquerit les nostres tropes algunes noves posicions que l'enemic defensava tenaçment.

Més al Sud se sosté bastanta activitat als sectors del N. i S. O. de Terol, efectuant les tropes republicanes assenyalats progressos a les proximitats de Bezas.

Front del Centre. — A la província de Guadalajara i sectors de la Sierra no hi han hagut novetats. Als sectors pròxims a Madrid la lluita tendeix a fer-se més activa sense produir-se, però, de moment operacions d'importància.

A la Cuesta de la Reina els feixistes en diversos contraatacs mostraren un gran interès per a recuperar les posicions que els hi havien pres les nostres forces últimament, però han resultat completament inútils tots els seus intents.

Continua reduïda a tiroteigs i canoneig la lluita al Sud del Teix i a Extremadura.

Front del Sud. — Novament ha actuat en sentit ofensiu l'exèrcit republicà al Nord de la província de Córdoba havent aconseguit avançar quelcom les seves línies en direcció a Bèlmez, Espiel i Villaharta. L'enemic sembla que reacciona més debilment que en ocasions anteriors als atacs de les nostres forces.

Se sosté intens foc d'artilleria als sectors de Lopera i Villa del Río que podria ésser indicatiu d'accions pròximes de major importància.

També és bastant nodrit el foc als voltants de Granada, especialment per la part de Pitres.

A les resta del front d'Andalucía persisteix la mateixa calma de setmanes anteriors.

S. F.

Els "AMICS DE LLIBERTAT" defensen la revolució veritable de Catalunya i lluiten lleialment per un nou estat de coses constructiu, just i humà.

Antifeixista: "LLIBERTAT" és el teu diari

Un emocionant discurs de Lluís Companys i un importantíssim parlament del Dr. Negrín

(Vé de la pàg. 4.)

Solament demanem el nostre dret. Pot la diplomàcia, en allò que és culpable de la deformació del nostre plet, estalviar-se la finesa de fer-nos arribar les seves condicions per als nostres drets; rebutgem tot testimoniatge de caritat, com a humiliant per a la injustícia, i ens obliguem a dir des de Madrid, nucli central de l'heroisme espanyol, el nostre reconeixement per als pobles que ens estimulen amb la seva adhesió a perseverar en la reconquesta de la nostra independència. Fidels a ella, la nostra fidelitat de fidels, no s'extingeix en tomba i això fa que els nostres duels, per enormes que siguin ens facin augmentar la fe. D'ací que no els ocultem.

El Dr. J. Tarrés

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consultori al carrer
Durruti (Unió), 2, pral. —
Telèfon 1783

VISITA DE 10 A 12

"Cap país no ha deixat de tenir victòries i derrotes"

Tenim derrotes a confessar i victòries a referir. D'unes i altres traïem aquella fortalesa d'ànim que ens faculta per a mostrar-nos segurs de l'esdevenidor. Cap país cridat pels seus adversaris per a fer la guerra, no ha deixat d'explicar en la seva història victòries i derrotes i si algun mitjançant escamoteig de la veritat, assaja d'electritzar la seva reraguarda amb la pel·lícula permanent dels seus triomfs incontenibles, la necessitat de posar el seu vist i plau a un tractat de Versalles sense Versalles, el torna a la realitat, un destí que acaba en força per conjurar amb malhumor per a repetir-se de manera ineluctable. Tenim les nostres derrotes i les nostres victòries. Derrotes amb dolor i victòries sense alegria.

Més aplicació al treball

Mentrestant, la nostra alegria es refugiarà en la fecunditat de la reraguarda, en la capacitat creadora dels homes i de les dones, en les quals les responsabilitats més humils, traïent forces de flaqueza, facilitin amb el seu el treball dels nostres soldats. Els nostres orgulls més íntims es troben acollits i pendents de les victòries del treball. Potser és aviat per a declarar la nostra satisfacció. Són encara bastants els que, al marge del sacrifici nacional, s'autoritzen massa vacances i converteixen els dijous en diumenges. En la mesura que l'o-

bra se'ls refredi a les mans, se'ls desvetlla una insòlita febre de reivindicacions.

No són enemics de la victòria. No ho són almenys en la intenció, però és com si ho fossin. El dany que causen és irreparable, i a l'hora de corregir-lo per a evitar que continuïn produint-lo, més que el resultat, que arribat el cas no ens negariem a fer funcionar, necessitem actuar amb llurs recursos morals, les organitzacions obreres. La relació entre esforç i salari és, pel temps que duri la guerra, abolida per la guerra. D'altra manera, d'on traïríem els mitjans suficients per a pagar els milers de combatents que tancaren amb els seus cossos les entrades de Madrid i prohibiren el pas als soldats italians, alemanys i marroquins de Franco? On aniríem a cercar-lo que hi hagués suficient per a pagar la nòmina d'heroisme dels lluitadors d'Asfúries? Avergonyïu-vos dels vostres càlculs i de la vostra conducta els que considereu vigents les raons sindicals que les autoritzaven per a reclamar al patró menys ho-

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12—

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanya, 1

—Tel. 1848

TARRAGONA

res i més jornal i mediteu sobre la possibilitat que la vostra ganduleja hagi estat en algun cas responsable de derrotes militars.

Desitjar la victòria i no servir-la és col·laborar amb l'enemic. La hi faciliten, l'ajuden tots aquells que, cedint als consells de llur egoisme redueixen voluntàriament la seva capacitat de treball i obliden per deliberació, que els temps són de sacrifici i d'esforç per a tots. Furtar l'esforç i el sacrifici, equival a comprometre la victòria o en el millor dels casos, a retardar-la.

"La victòria depèn de la productivitat dels nostres camps i tallers"

Quan acabarà la guerra? Per més que demanem al meu optimisme madur i reflexiu amb què respondre aquesta pregunta que es fan tants de compatriotes en apuntar l'alba cada dia, sols obtine aquest judici vàlid per efecte: la victòria no depèn de manera exclusiva dels camps i de la productivitat dels nostres tallers. Com més ferma sigui la nostra aplicació al treball, més curt serà el temps que ens separi de la victòria. Com rutllen els índexs de la nostra produc-

ció industrial i agrícola? Un creixement o minva s'ha operat en el rendiment de les nostres indústries? Aquests números poden ésser les operacions militars, com a vicser inscrits en el comunicat diari de tories o derrotes, segons si són baixos o alts. Seran alts o baixos, a voluntat nostra: alts, si portem a la fàbrica l'impuls heròic que mena els combatents a acarar-se amb els invasors i immolar-se abans que pensar a pactar una derrota còmoda; baixos, si tenim cura de la sola victòria de la nostra conveniència individual i domèstica.

L'Economia

Moure un torn, governar una fressadora, alimentar un forn, conduir un vaixell mercant, fer uns guarets, foren ahir treballs pacífics i són avui, no importa la seva aparença, activitats de valor militar, activitats que segons el grau de passió de què siguem capaços de servir-les, ens apropem o ens allunyem del final victoriós de la guerra. Un camp sense el seu guaret, un vaixell immòbil o un torn fred, són en sentit militar, derrotes; en allò econòmic, pèrdues irreparables i són massa considerables els danys que a la nostra economia infligeix la guerra, per a estar en condicions d'admetre que la pèrdua consenti que es cobreixin de rovell els útils de treball i d'escòries les terres de labor.

Tota activitat, reconeix avui un valor superior, segons que ens decidim a intentar-la feliçment. La naturalesa de la República és de tal manera robusta, que ha pogut sobreviure tots els crebentaments la seva fortalesa, no ha d'ésser tan de la guerra; però la confiança en ta que ens consentim il·lícies per a afligir-la amb noves preocupacions: en té de sobres amb les que li han carregat els seus adversaris de dintre i de fora. El seu temps i la seva passió estan plens per la necessitat d'atendre a guanyar la guerra. Produir en el seu si querefiança en la nostra capacitat d'elles, equival a empobrir les seves defenses naturals.

TOS

Confits Miret

Preu: Una peseta

FARMACIA MARTINEZ

COS DEL BOU, 2

Negar que aquestes querelles s'han produït, quan encara són visibles alguns dels seus efectes fatals, suposaria una ridícula descomena.

Sobre el partit únic

De retorn d'aquelles lluites, amb el paladar amargat, són molts els que postulen la creació d'un partit únic, que concreti, amb anul·lació de tot matis particular, l'aspiració nacional de guanyar la guerra.

L'anhel és nobilíssim i la intenció —no costa treball reconèixer-ho— bona; però en desempellegar-se d'un error, convé no caure en el contrari. En matèria política, és on l'arbitrisme es fa més perillós i causa majors estralls.

Per a lliurar la nostra pàtria del haç escorredor que li ha estès el feixisme en una traducció sinistra feta de l'alemany i de l'italià a les

casernes espanyoles amb històries de pronunciaments, no és indispensable remeiar la manera ni copiar els mètodes.

La cotilla d'acer amb què a Salamanca s'ha reduït en aparença a un comú dominador els partidistes de la vigília, pot servir —si serveix, que tampoc allà no és eficaç— per a Salamanca: en cap manera per a Madrid. Fabricar amb una llei o amb un decret un partit únic i posar en ell tots els espanyols, no ho farà mai el Govern, entre altres rasons, perquè està persuadit de la inutilitat de tal esforç i del fracàs segur de semblant despropòsit.

A allò que sí és propici el Govern, és a afavorir per tots els mitjans al seu abast, la unificació de la voluntat i el pensament espanyols en ordre a les necessitats de la guerra.

Pugna el Govern, des del dia del seu naixement, per descartar tots els recels i totes les sospites, portant a les zones de l'opinió una seguretat d'equilibri legal, d'equilibri republicà.

"Sense prejudicis anirem desenrotllant la nostra vida governamental"

Hem nascut sense prejudicis i sense prejudicis anirem desenrotllant la nostra vida governamental. No tindrà el Govern uns altres enemics que els que per pròpia decisió es situïn fora de les lleis, qualsevol que sigui el pretext de què es serveixin per a intentar-ho. El risc d'aquestes evasions de la legalitat ha minvat d'una manera considerable, tant per l'acció del Govern, com pel reconeixement voluntari dels ciutadans que l'acatament estricte a la llei ens proporciona avantatges considerables per a fer la guerra en millors condicions a les que hom pot fer amb una reraguarda incapaç de disciplina.

La majoria en aquest punt és tan manifesta i tan clara, que no necessita ésser remarcada amb paraules, però encara cal que avancem més en aquest camí.

El progrés no adquirirà la velocitat de les organitzacions polítiques i sindicals que estan obligades, donada la seva peculiar fesiologia doctrinal, a depositar les seves polèmiques i els seus ressentiments.

Se'ls demana aquesta ràpida liquidació de ressentiments en nom d'un servei de guerra, i el Govern està en condicions d'oferir-los, a canvi, una més alta seguretat en la victòria. Em nego a admetre la possibilitat d'una negativa. La persona menys atenta a les vicissituds nacionals, haurà tingut ocasió d'advertir que els ressentiments, les més de les vegades amplificats a les lluites periodístiques, tenen un origen en petites diferències i a les

(Acabarà)

Mobles

Radio-Philips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

Cinema Teatre Tarragona

RISSABTE i DIUMENGE, 23 i 24 D'OCTUBRE

PRESENTACIO D'ESPECTACLE

integrat per les principals atraccions del "Teatre Tivoli" i "Olímpia", de Barcelona

ELVIRA BETAN

Ballarina exòtica amb el seu American Klawet

GLORIA LIBRAN

Majestuosa i escultural ballarina espanyola, vedet 100 per 100

BRAYNSONI

Il·lusionista i ventríloc amb les seves fantasies i graciosos autòmata "JUANITO"

PEPITA CARLES

Simpàtica cançonetista amb un variat i extens repertori

L'atracció del dia, els colossals equilibristes olímpics amb llurs arriscats exercicis de màxima emoció

HERMANOS FERRER

amb els clowns més petits del món,

TIM Y TOM

FAUST

Còmic cantant amb les seves paròdies de gràcia 100 per 100 Repertori exclusiu i inesgotable

FAUST

L'humorista predilecte de tots els públics

MORATEL AND RUIZ

Parella de balls de Saló i fantasia amb les seves creacions, entre d'altres el popular "BOLERO"

BLAS WILSON Y TANI ZERJA

Colossal i elegant parella de cant i ball, amb un moderníssim repertori i dançons autèntiques

L'ESPECTACLE DE L'ELEGANCIA

compost tot per coneguts artistes, acompanyat per l'Orquestra del Teatre

Cal que tot Tarragona compri l'excel·lent

CARN DE CAVALL

que es ven al Mercat Central, lloc n.º 74 i Mercat del Port.

Tots els caps son seleccionats.

Per encàrrecs: SEBASTIÀ ESTELLÉS, Telèfon núm. 1195

NOTES INFORMATIVES

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR

Ahir, a les 12'30 les sirenes d'alarma avisaren a la població civil la necessitat de posar-se als refugis, davant la presència de l'aviació facciosa assenyalada pels guaites de la costa. Els avions rebels en comprovar que els caces lleials patrullaven per damunt de la població s'internaren al mar en direcció S.E.

NOTA DE LA DELEGACIO D'ECONOMIA DE LA III REGIO

Es posa en coneixement dels ciutadans de Tarragona i comarques que a partir del dia 26 del corrent mes, funcionarà l'oficina d'aquesta Delegació, a la Rambla del 14 d'Abril, 25, entresol, telèfon 1667, en el mateix estatge de la Delegació d'Indústria.

Qual cosa es fa pública per la bona marxa d'aquest Departament. Tarragona, 23 d'octubre de 1937.

—El delegat de la III Regió.

NOVETATS

en tota classe de gèneres

CASA MALÉ

Portalet, 8 Tarragona

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Anna Maria Astudillo Gatica.
Maria Isabel Astudillo Gatica.

Defuncions

Cap.

Matrimonis

Cap.

Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya

Delegació de Tarragona

El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, i, en nom seu, la Delegació de Tarragona, fa evinent al poble que per causes alienes a la seva voluntat es veu obligada a perllongar fins al 21 de novembre proper, el sorteig de la Rofa benèfica anunciat pel dia 21 del corrent.

Al propi temps comunica que a partir del proper dia 1 de novembre restarà oberta l'exposició de premis en el seu local de la Rambla del 14 d'abril, 10, baixos.

El que es fa públic per a coneixement de tothom. Tarragona, 13 d'octubre del 1937.

NOTA DE LA COMANDANCIA MILITAR DE TARRAGONA DEL DIA 23 DE OCTUBRE

Habiendo transcurrido el plazo señalado en la Nota de esta Comandancia Militar del día 29 del pasado mes para la entrega voluntaria de colchones y mantas, y como del resultado obtenido se deduce que son muchos los habitantes de esta plaza y ex-provincia que no han respondido, ya sea por ignorancia ya sea por negligencia, al llamamiento que se les hizo, se advierte a todo el vecindario de esta ciudad, 25, se pasará desde las 8 a las 12 que a partir del próximo lunes, día horas y desde las 14 a las 16 horas, por todos los domicilios de las viviendas por medio de la prensa y riles y plazas anunciados previamente locales, para hacerse cargo de una manta, un colchón, una almohada y dos sábanas que cada familia constituida está obligada a entregar con destino a Hospitales y frentes de guerra.

El utensilio referido se recogerá en el punto de recogida de utensilios con destino a hospitales y frentes de guerra, a que se refiere la nota de la Comandancia Militar del día 23 del actual mes.

De la obligación mencionada referente a la entrega de utensilios quedan exentas las personas que con anterioridad hayan ya hecho donación de tales prendas y así lo justifiquen y resulte de la investigación que se lleve a cabo.

Días y calles en donde se efectuará la recogida de utensilios con destino a hospitales y frentes de guerra, a que se refiere la nota de la Comandancia Militar del día 23 del actual mes.

Lunes, día 25: Rambla 14 de Abril, números impares.

Martes, día 26: Rambla 14 de Abril, números pares.

Miércoles, día 27: Calle Durruti, Plaza Prim y Apodaca, números impares.

Jueves, día 28: Calle Durruti, Plaza Prim y Apodaca, números pares.

Viernes, día 29: Calles Angel Guimerà, Joaquín Maurín, Julián Nogués, Asalto e Ixart.

Sábado, día 30: Calles Avenida Castelar, Lauria, Adriano, Méndez Núñez, Fortuny y Cañellas.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Tel. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Tel. 1632

ALS COMUNS

El discurs de la Corona

"Des de fa un any seguim els esforços que és fan perquè el conflicte d'Espanya no s'estengui..."

Dimarts reobertura de la Cambra

Londres. — Amb el cerimonial de costum, el rei ha llegit aquest matí el discurs del tron.

S'ha referit a tots els problemes que requereixen l'atenció de l'Imperi. Després de declarar que manté relacions pacífiques amb tots els Estats, diu, amb referència a Espanya:

atenció els esforços que es fan per —Des de fa un any seguim amb evitar que el conflicte d'Espanya s'estengui. Recentment hem pogut congratular-nos dels resultats de la Conferència de Nyon.

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

Després de plànyer les víctimes innocents que causen les hostilitats a la Xina, espera que s'acceptarà per part de tots que la Conferència de les Nou Potències porti solucions pacífiques a aquest lamentable conflicte.

El discurs conté paràgrafs dedicats a l'aplicació de l'autonomia de les Índies, amb la constitució de governs responsables a totes les províncies. Agraïx als diputats l'aportació seva en pro de la "dignitat i honor de la corona".

Ha acabat úamb la frase tradicional: "Prego que per a la vostra tasca rebeu la benedicció de Déu totpoderós."

La Cambra ha ajornat immediatament els seus treballs fins al 26 d'octubre, data de reobertura de la sessió pel rei.

EL DR. JAUME SENTÍS ANFRUNS

ha traslladat provisionalment el seu despatx a la Rambla Pau Iglesias, 19, pral. — Telèfon 1180.

AGUSTÍ FERRER MARTÍ

Ha mort a Cambrils

E. P. R.

Els seus aflligits: esposa Agustina Massagué, fills Agustí i M. Elisa, germans, mare i germans polítics, cosins i nebots assabenten a les seves amistats la trista nova i els hi pregunten un pietós record pel finat.

Tarragona, 23 d'Octubre del 1937.

Important reunió ministerial a França

S'ha tractat exclusivament de la defensa nacional

París. — A les sis de la tarda s'ha celebrat una reunió dels ministres interessats en les qüestions de la defensa nacional.

Hi han assistit el president del Consell, el ministre d'Estat i els ministres d'Afers estrangers, Finances, Defensa Nacional, Aire, Colònies i Marina.

Les deliberacions han durat dues hores, i s'han referit a temes d'interès per a la defensa del territori nacional i de les colònies.

No ha estat publicada cap nota oficial sobre aquesta reunió.

"Cal evitar la guerra; però les concessions perpètuas no l'evitaran"

declara en un discurs el ministre francès de Colònies

Valence (Drone). — Marius Moutet, ministre de Colònies, després d'un banquet ofert amb motiu de la seva reelecció en el Consell general de Drone, ha pronunciat un discurs en el qual ha dit que l'any passat fou vivament criticat per haver assenyalat els perills que resultarien d'una acció concertada per dues gran potències a la frontera dels Pirineus.

"Avui, però, tothom reconeix la gravetat del problema, àdhuc els nostres aliats, de vegades lents a acceptar els punts de vista francesos. En les circumstàncies actuals no hem de deixar-nos absorbir per sentiments partidistes quan es tracta de problemes internacionals.

Hem de guardar el nostre respecte a la paraula donada, considerant que la lleialtat ha de presidir les nostres relacions internacionals. França no guanyarà res si no adopta una actitud de fermesa. La prova està en què cada cop que compleix un acte de fermesa veiem què és l'actitud que més serveix els interessos del país. Cal evitar la guerra, però les concessions perpètuas no l'evitaran. Cal que en les reunions internacionals se senti que tenim el país darrera nostre i que som capaços de romandre a les nostres posicions.

Es considera urgent la reobertura de la Cambra francesa

París. — El diputat comunista del Senat, Gabriel Peri, vice-president de la Comissió del N. E. de la Cambra, ha escrit al president Mistral per tal de demanar-li que es convoqui la dita Comissió abans de la reobertura de la Cambra. Peri creu que el desembarcament de tropes italianes a Espanya i la situació general, després de les operacions al Nord, fan que la convocatòria ha d'ésser urgent.

Un moviment subversiu a Saragossa

Casp. — Per uns evadits arribats a aquesta població hem sabut que la nit del 26 al 27 del mes passat es produí a Saragossa un moviment subversiu entre elements feïtots la nit tiroteigs de fusell i pistola.

Com a suposat complicat en aquests fets, fou detingut el general Miquel Ponte i Manso de Zúñiga, a més d'un comandant i diversos oficials, els quals foren considerats desafectes al comandament d'Aragó.

D'això només se n'ha parlat d'una manera oficial, ja que ha circulat insistentment el rumor — i les autoritats faccioses no ho han desmentit — que el dit general fou afusellat tres dies després d'haver estat detingut.

També han manifestat aquests evadits que en territori rebel és més estreta la vigilància contra les emissores de ràdio, i s'ha muntat un servei especial per a la captació d'emplaçaments d'emissores amb personal i material alemanys.

També han dit que s'han concentrat a Saragossa forces mores arribades de l'Àfrica fa pocs dies, les quals són destinades als diversos sectors del front d'Aragó, per tal de substituir les tropes espanyoles, ja que aquestes no inspiren confiança als caps facciosos. També hi han arribat "sagets" negres amb comandaments complets italians.

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Un emocionant discurs de Lluís Companys i un importantíssim parlament del Dr. Negrín

Discurs del President Companys

Aprofitant l'ocasió de dirigir-se per ràdio el President del Consell de Ministres, doctor Negrín, m'és molt grat pronunciar unes breus paraules de salutació al poble madrileny i als espanyols tots, per a transmetre'ls l'abraçada neta, fraternal i emocionada del poble català. La vostra lleialtat, madrilenys, espanyols tots, es fa apreciar singularment per la sinceritat i la rectitud en l'expressió i en la conducta, i si alguna finalitat perseguien les demostracions de simpatia i de consorci amb què sempre m'heu honorat, no és altra que el reconeixement que sempre he parlat el mateix llenguatge ací que a Catalunya, la qual cosa no ocorria antany amb altres exponents de la nostra terra, sindicats d'interessos politico-econòmics que parlaven ací d'una manera mentre en la política general espanyola es dedicaven al cultiu de clientela de la més prostituída condició patrioter i aranzelària.

A tots aquests senyors els tenim enfront, mentre que la Catalunya del 14 d'Abril, la del 6 d'octubre i la del 18 de juliol, enorme i profund com a culminació d'un llarg procés històric, portes i finestres obertes a un esdevenidor nou, tota aquesta Catalunya, la veritable, autèntica, l'única, l'eterna en el nom i en la història, la que la Cons-

rom immaculat de Catalunya i del vigor de la seva personalitat col·lectiva històrica per a comerciar per l'ideal a benefici de privilegis de casta i de castrats polítics. I ara els veiem també units i es confonen les seves veus que diuen "Arriba España!". Però ni l'entenem, ni la coneixem ni la podem aixecar perquè han posat sobre el seu sol el pes de plom de les gruixudes plantes de milers i milers de soldats estrangers. I som nosaltres, catalans, castellans, asturians, bascos, andalusos, gallecs, tots els pobles d'Espanya que anem a refer-la i engrandir-la, fent-la lliure de la invasió primer i lliure després en la comuna llibertat dels homes i dels pobles que la integren i l'enriqueixen.

Els nostres enemics porten al front el signe de la derrota com a disseny i fatalitat històrica. Aques-

vèncer i ben aviat per tal de dedicar-nos a la tasca de reconstruir Espanya amb tot l'esplendor variat dels seus meravellosos matisos i aixecar un gran ideal comú en l'afany del braç i la pau de la victòria.

I ara, el meu homenatge d'avui. No a Madrid, que tant el mereix pel seu heroisme; no a Euscadi la màrtir; o a Astúries, el nom del qual pronuncio amb completa emoció. Un homenatge a tots en el símbol d'una dona sacrificada: la mare de l'heroi.

A la pobra dona anònima que ha sabut que el seu fill, el soldat des-

conegut, caigué i morí al front de batalla. A la dona que com a fruit del seu amor il·lurà al món un tros de la seva ànima que ha caigut en el profund solc de la terra, com a llavor de carn ruixada amb sang i amb llàgrimes, que ha de fructificar en el llarg i constant esforç de la humanitat per tal que el sol il·luminí a tots en una societat més justa amb una existència més bella.

Aquesta dona ja no plora. S'ha assecat les llàgrimes i el seu cos s'ha redreçat orgullós del seu fill, il·luminada per la fe i us diu com jo: Espanyols, a vèncer i a vèncer aviat! Visca la Llibertat!

m'escolten: a pesar de totes les vicissituds, pesi a totes les contrarietats que en aquest instant poden angoixar el nostre esperit, el triomf és segur.

Les dissorts, potser per inevitables i previstes, no deprimeixen el nostre ànim; i la nostra fe no és cega: es fonamenta en la seguretat de la victòria, en la necessitat que ens vigoritza i de la nostra potencialitat bèlica que a penes es troba en la fase inicial de la seva corba ascendent cala instant en un grau de major celeritat.

Els contratemps, dissorts i infortunis ens trobaran fermes i amb serenitat. La necessitat del triomf ens encoratja; la consciència del nostre poder ens tranquil·litza! Pitjor per als que caminin pobres, els que vacil·lin! El que importa és el resultat final i sobre ell no s'admeten dubtes.

Itàlia vol guanyar temps

Itàlia, amb pèrfida astúcia, ha esperat fins al darrer moment per a acceptar el principi de la retirada dels nostres voluntaris i de les legions regulars estrangeres del camp facciós.

Ja es camuflen els seus soldats, i Portugal i el Marroc serveixen d'amagatall a les seves divisions. La qüestió és guanyar temps. No els ha donat bon resultat entretenir durant setmanes de xerrameca

Si voleu comprar barato no deixeu de visitar el

BAZAR ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

diplomàtica tot el món mentre metral·laven a Astúries els nostres indefensos compatriotes, i anihillaven, en hecatombe èpica, dones i nenes, destruïen ciutats i pobles? Doncs això esperen que es repetel·li, guanyant temps.

Jo dono des d'ací l'alerta als països lliures del món; perquè la nostra causa és la causa d'ells. Espanya acceptarà tota mesura que permeti reduir la contesa a un plet interior, però que no es deixin les democràcies endur pels maquiavel·lismes dels seus pitjors enemics i que siguin una vegada més víctimes d'un engany absurd; que no intentin novament de minxar els nostres drets a canvi d'una prometença falagüera.

(Passa a la segona pàgina)

Discurs del Cap del Govern

Per a parlar d'Espanya, a tota l'Espanya, la millor tribuna és la que Madrid facilita al Govern. El preu que pel seu heroisme s'ha guanyat Madrid és tan alt que tot esdeveniment que es produeixi a la Capital neix assistit d'un prestigi cert i invulnerable.

A aquest mèrit s'acullen les paraules del Govern, que aspiren a ressonar en la intel·ligència i en la consciència de tots els espanyols, absolutament de tots, de tots. Ningú no s'estranyí que es trobi en nosaltres cada vegada més la il·lusió que bona part dels que aixecaren les armes contra la República tornaran penedit de la seva descartada aventura en constatar que els propòsits amb què es deixaren al·lucinar han estat aprofitats per l'egoisme i l'ambició d'algunes nacions per a destruir la independència d'Espanya i reduir-la a la condició de colònia.

Fe en la victòria

Si al cap del temps no hem perdut aquesta esperança, és perquè la nostra fe en la victòria és avui més robusta que ahir i serà demà més robusta que avui. En evocar la segona campanya d'hivern una sola afirmació essencial ratifi-

minada a subjugar la seva independència i la seva llibertat. Però per barat que ens sembla el cost, necessitem pagar-lo entre tots: amb sacrifici de les seves vides els soldats, en aplicació en el treball els obrers, amb l'alegre renúncia a tota comoditat les dones i els nens.

El Dr. Battestini

Ha traslladat el seu Consultori al carrer de Méndez Núñez, 12, pral.

Visita de 11 a 13 i de 15 a 17.

Telèfon 1435

"Ens han impellit a una guerra sagnant"

En nom del Govern a les veritats de la guerra no es poden dir paraules enganyoses. Anem a vèncer, sí, però la victòria arribarà a les nostres mans com arriben a mans dels guanyadors totes les victòries que es dirimeixen per les armes: humida de sang i de llàgrimes. Així ho han volgut els qui retaren la República, nou sistema legal que el poble es donà lliurement, i l'empenyen a una guerra que, als pocs mesos de començada, no hauria pogut continuar sense la col·laboració encoberta primer i la invasió cínica després, de dues nacions estrangeres, les quals, amb menyspreu i burla de l'estatut en matèria internacional, trobaren beneficiós l'assaig de la potència destructora del seu material bèl·lic sobre les vertebres de la nostra pàtria, per tal d'entrenar els seus exèrcits per a futures campanyes projectades a altres escenaris europeus, i a més, constituir una hipoteca al seu profit sobre les principals fonts nacionals de riquesa d'Espanya.

Però on han de saber tots els que

Bar Peninsular

CASA AMBRÓS

Especialitat en

mariscs de totes menes

Plaça República, 41

Telèfon, 1630

quem: vencerem. Triomfarà la República. Prevaldrà Espanya. I els sacrificis d'aquesta guerra que ens fan i de la qual ens defensem ens semblaran petits per al bon guany d'haver afirmat el gran orgull de la pàtria en perill: la seva independència. Que els descreguts i els desanimats em sentin.

El preu de la victòria no depèn tant dels altres com de nosaltres mateixos. M'obligo a declarar que cap preu el reputarem excessiu. Tots ens semblaran petits si ens garanteixen el bé inestimable de reafirmar davant el món la nostra llibertat d'espanyols per traçar per camins de pau els camins de la nostra nació que coneix pel seu pas la inanitat de tota violència enca-

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1487

ta és la nostra fe però amb la fe de la realitat prenyada d'esperances i seguretats que per impuls popular, per miracle dels ideals i per una direcció intel·ligent, disposem ja d'un poderós exèrcit dotat dels mitjans necessaris i posseïd d'una moral que commou i enardeix. Els vencerem! Salut, soldats de l'exèrcit espanyol, carn del poble, braç armat de la llibertat, salut a tots en nom de Catalunya!

Però importa ara estalviar vides i sacrificis per tal que aquests no vagin més enllà del que imposin les circumstàncies i el deure. I cal col·laborar en la reraguarda, vigoritzant les seves virtuts i anorreament fins el caliu de les diferències i dissensions de manera que la unitat que surt dels llavis, es posseeixi al cor i es practiqui en la conducta. Solament hi ha un camí per aconseguir la pau: guanyar la guerra. Solament hi ha una manera de poder viure amb dignitat com a homes i d'obrir el camí de futures perspectives que elevin i ascendeixin el nivell de les classes populars que donen la seva sang: vèncer els despotes i enderrocar les castes.

CAMISES CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

titució i l'Estatut consagraràn autònoma, canalitzant diferències que han trobat camí legal i pacificat en una llei fonamental i inatacable, va ara unida en el dolor i en la glòria de tots els fronts i aspira a competir en abnegació i coratge amb la resta de la República per la causa de la independència territorial i espiritual d'Espanya.

Ara els tenim tots davant de nosaltres. Tenim enfront els que aquí pretenen monopolitzar el sentiment patriòtic amb tòpics de xaranga, a través d'una política portada per monarquies forasteres que ens conduï a una condició de rojor davant el món civilitzat i als que allà al meu poble usaren del

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entresol

Tarragona